

mi jo moral prinesiti! Sedaj se pa sama odpravim na lov. In videl boš, da prinesem dovolj dobrega mesa.«

Po teh besedah se lisica odpravi na lov.

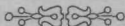
Ko je tapljala po gozdu, je gledala pazno na vsako ptico, a uloviti ni mogle nobene. Za nekim grmom je zagledala starega zajca. Toda ni ji bila sreča mila. Tekla je za njim, a zvrnila se je v prepad. Iz prepada pa ni mogla priti prej, dokler ni začelo deževati in se je tako sneg deloma stajal.

Volku se je čudno zdelo, ker ni bilo lisice cel dan domov. Ostal je sam v brlogu in je obiral kosti, ki niso ugajale izbirčni lisici.

Sestradani lisici potem ni bilo mogoče iti več na lov. Bila je lačna, da se je videlo skozi njo. Žalostno se je priplazila nazaj v svoje bivališče. Toda poslej ni več kregala volka. Volk jo je pa često okregal. Uvidela je lisica sama, da ji ni mogoče dobiti pečenke. Ponižno je rekla volku: »Striček, ali imaš kaj za moj sestradani želodec? Lačna sem, da ginem.«

Povedala je tudi volku, kako se ji je godilo na lovu. Volk ji je odgovoril: »No vidiš, tetka! Meni nisi hotela verjeti — poizkusila si sama. Tu v kotu je še nekoliko izbirkov od kosti. Prej si si izbirala, sedaj imaš — izbirek. Kar je bilo boljšega med kostmi, sem že jaz obral, ko si bila ti na lovu.«

Mojmir Ljubivoj.

Živali.

1. Jež.

Jež pod grmom gospodari,
malo njemu svet je mari;
čuva ga podnevi rov,
a ponoči gre na lov.

Miši, žabe, krti, kače
so na lovu mu igrače;
saj je hiter, premeten,
ves do nog oborožen.

Če ga pa dobi lisica,
okrog njeга le stopica:
jež v klopčiču se smehlja —
v nos lisico ščegetá.

2. Osel.

Osel med živalmi vsemi
bo največji siromak;
zanj postave ne poznajo,
saj pretepa ga že vsak.

Vse na njem ljudem je smešno.
Če zapoje svoj i—a—
hitro ljudstvo okrog njeга
glasno se zakrohota.

Če čemeren je in trmast,
kdo mu more kaj za to?
Dajte ovsu in sena mu,
pa bo gledal bolj lepo!

Bedni osel, stvar uboga,
mного res imaš težav,
ker ne marajo spoznati
gospodarji, kaj je prav.

Maksimov.

